

Titler. Adelsmanden kaldtes Monseigneur, hvis han gjorde Krigstjeneste, ellers benævntes han: Damoiseau. Var Manden Monseigneur, fik Hustruen Ret til at kaldes Madame, ellers kaldtes hun også Mademoiselle, selv om hun var nok så fornem. Senere begyndte man også at kalde Monseigneurs og Madames Døtre Mademoiselles, en Benævnelse, som de beholdt også efter at have giftet sig, dersom Ægteherrens Stilling ikke gav dem Ret til højere Titel. I det hele taget brugtes Benævnelsen: Madame og Mademoiselle, snart til ugifte, snart til gifte Kvinder.

Montaigne skrev uden på Breve til sin Hustru: à Mademoiselle Montaigne, ma femme. Til sin ugifte Søster skrev Racine uden på Brevene: à Madame Marie Racine. Og da hun senere giftede sig, skrev han: Mademoiselle Marie Rivière. Samme Forvirring med Hensyn til Kvindernes Benævnelse findes hos Molière og hans Samtidige.

På Revolutionens Tid var det allerede almindeligt at kalde alle gifte Kvinder af højere eller lavere Adel: Madame, og alle ugifte: Mademoiselle, ligesom da enhver Adelsmand kaldtes: Monseigneur. Under Revolutionen var Citoyen og Citoyenne den almindelige Tiltaleform. Men da efter Revolutionen Samfundet længtes efter mere ordnede Tilstande, vågnede også Ønsket om almindelige Tiltaleformer, og de fine adelige Herrer og Fruer måtte finde sig i, at deres Portner og hans Kone, ligesom de selv, blev kaldte: Monsieur og Madame, og alle unge Piger hed Mademoiselle.

En lignende Skæbne har Benævnelsen Frue og Frøken haft her i Danmark. Fra de højeste Steder er Benævnelserne nu blevne almindelige.

Men det, hvorfor de mest fremskredne Kvindesagsvenner nu tager Ordet, er, at enhver Kvinde, hvad enten hun er gift eller ugift, kaldes Frue ligesom enhver Mand Herre.

Mathilde Bajer,
f. Schlüter.

Hvor Kvinder virker.

Under Navn af „Foreningen til Gavn for Kvinders Haandarbejde“ er der dannet en Forening med det Formaal at skaffe Kvinderne selv den størst mulige Fortjeneste ved deres Haandarbejde. Til Realisation af dette Formaal agtes der til Efteraaret aabnet et

Udsalg, gennem hvilket Salg af al Slags kvindeligt Haandarbejde vil foregaa, ligesom Udsalget vil modtage Bestillinger paa saadant og besørger alt muligt Reparationsarbejde udført saasom Lapning, Stopning osv.

Til Dækning af Udsalgets Driftsomkostninger vil det beregne sig 10 % af Salgspriserne.

For at tilvejebringe den fornødne Driftskapital holdt Foreningen den 24. Marts Kl. 2 i Koncertpalæets mindre Sal en Matiné, hvorefter der blev serveret „afternoon tea“. Kl. 8 samme Dag var der en Aftenunderholdning. Indmeldelse af Medlemmer med Aarsbidrag af mindst 2 Kr. eller Bidrag en Gang for alle modtages af enhver af følgende Damer, der danner den ny Forenings Bestyrelse:

Frk. Emilie Baadsgaard,
Kasserer, Nørrebrogade 13.

Kammerherreinde J. Bardenfleth,
Palægade 8.

Frk. Ada Grøn,
Holmens Kanal 10.

Frk. K. Jøhnke,
Amaliegade 39.

Fru H. Methling, *Fru Ellen Mickelsen,*
Toldbodvej 3^a. Skodsborg.

Professorinde Schmiegelow,
Nørregade 18.

Lehnsbaronesse Reedtz-Thott,
Formand.

Cand. jur. Gregersen,
Foreningens jur. Konsulent.

Det er glædeligt, at der endelig er kommet en Forening, der vil forbedre Syerskerens Stilling ved at skaffe dem Afsætning for deres Arbejde mod bedre Betaling end den ofte skandaløse Løn, der bydes dem af de store Magasiner, der dog tager ganske gode Priser af deres Kunder.

Foredrag og Møder.

Dansk Forening til Kønssygdommenes Bekæmpelse holdt den 11. Marts atter Møde, denne Gang med Dr. med. Monrad som Foredragsholder. Mødet var sammenkaldt paa Foranledning af „De danske Plejehjemsforeninger“.

Foredragsholderen indledede med at meddele, at den af de veneriske Sygdomme, der optraadte hyppigst i Barnealderen, var medfødt Syfilis. I det sidste Tiaar var der her i Landet anmeldt 1104 Tilfælde, deraf var de 323 udenfor, Resten i København. For ca. 30 Aar siden døde de 80 pCt. som ganske smaa — nu, hvor Videnskaben er gaaet saa